

Roepiller kan udfodres i ad libitum-automater

Ad libitum: Fri adgang til roepiller i ad libitum-automater resulterede i, at søerne åd 450 gram roepiller pr. dag, og halmindtaget blev reduceret.

Konklusion

En afprøvning har vist, at fri adgang til roepiller ikke påvirkede drægtige søers produktivitet eller mavesundhed, men halverede antallet af tomgangstygende søer.

Af Gunner Sørensen, chefforsker
gs@seges.dk

Drægtige søer fodres restriktivt med kornbaserede blandinger for, at de kan opnå et godt ensartet huld ved faring. Derudover har søerne adgang til halm således, at deres fødesøgningsadfærd kan stimuleres og mæthedfølelsen øges.

SEGES, VSP, har undersøgt fri adgang til roepiller i ad libitum-automater i en besætning med stortier og ESF-fodring i drægtighedsperioden. Der var fire foderautomater til roepiller pr. sti, og de var placeret i aktivitetsområdet på væggen ind mod de store redekasser – se billede. Automaterne blev fyldt via et fodringsanlæg.

Der blev brugt knuste roepiller for at få et mere homogent produkt i automaterne, som let kunne falde ned i krybben, når spindlen aktiveredes. Automaterne var indstillet efter, at der ikke var spild fra automaterne og, at krybberne ikke var tomme.

Resultater

Registreringer fra over 1.600 søer viste, at denne metode, hvor drægtige søer tilbydes fri adgang til knuste roepiller fra ad libitum-automater,

Ad libitum-automater fra Domino til drægtige søer til tildeling af knuste roepiller.

fungerede uden problemer. Der blev ikke fundet nogen effekt på søernes kuldstørrelse eller faringsprocent, og metoden gav ikke anledning til større spredning i søernes rygspæktykkelse ved faring i forhold til søer, som ikke havde adgang til roepiller. Halmtildelingen blev reduceret fra 300 til 100 gram om dagen pr. so, da søerne åd mindre halm, når de havde fri adgang til roepiller.

Ad libitum-automaterne blev overvåget af en tekniker i en periode på fem timer, og her blev 75 pct. af dyrene set æde roepiller, og i gennemsnit åd søerne 450 gram roepiller pr. dag i drægtighedsperioden.

Adfærd

Der var også en forventning om, at fri adgang til roepiller påvirkede søernes adfærd, men det var ikke så nemt at måle. Tomgangstygning blev valgt som adfærdsmæssig måleparameter, da denne registrering er rimelig simpel at gennemføre under produktionsforhold. Tomgangstyg-

ning er en stereotypi og anvendes i studier vedrørende æde- og fødesøgningsmotivation. Antallet af søerne, som tomgangstygger, blev registreret om eftermiddagen, og her var frekvensen mere end halveret, når søerne havde fri adgang til roepiller.

Det er også vanskeligt at udpege produktionsmæssige måleparametre, der kan dokumentere en eventuel positiv effekt af at tildele søerne roepiller. Det var dog en forventning om, at søerne ville være mere rolige, og det skulle resultere i en lavere frekvens af

søer, der udtages fra drægtighedsstierne på grund af skader, benproblemer og huld.

I afprøvningen så vi, at stierne med roepiller blev mere fedtede, da gødningen var mere klistret. Driftslederen i besætningen bemærkede også, at han synes søerne var mere rolige i stierne med adgang til roepiller. I afprøvningen blev der ikke fundet nogen effekt på antallet af udtagne søer fra drægtighedsstalden, antal søer på levneliste eller medicinske behandlinger.

Mavesundhed

Tildeling af fiberrige foderblandinger er gavnligt for søernes fordøjelsessystem og sandsynligvis også for søernes mavesundhed. For at kunne se nærmere på mavesundheden blev fravænnede søer, der skulle udsættes, sendt til USK. I afprøvningen blev der ikke fundet nogen effekt på mavesundhed ved fravænn-

Fakta

- Søerne æder 450 gram roepiller pr. so pr. dag.
- 75 pct. af søerne æder roepiller og færre tomgangstygger.
- Den dagligt tildelte halmmængde pr. so reduceres fra 300 gram til 100 gram.
- Der er mindre aktivitet i stien, da søerne er meget rolige.
- Samme produktionsresultater og mavesundhed.